

Etappe 18 chr. Spiritualiteit Camino Schiermonnikoog - Munster.

Anselmus.

Anselmus (Aosta, 1033 – Canterbury, 21 april 1109) was een in Italië geboren filosoof, theoloog en benedictijner monnik. Hij werd de tweede Normandische aartsbisschop van Canterbury en verwierf onder meer bekendheid met zijn zogenaamd ontologisch godsbewijs. Hij wordt beschouwd als de grondlegger van de scholastiek. Paus Alexander VI verklaarde Anselmus in 1494 heilig en in 1720 plaatste Clemens XI hem onder de kerkleraren.

Anselmus werd rond 1033 geboren in of in de buurt van Aosta in het Koninkrijk Arles (heden ten dage de hoofdstad van de Noord-Italiaanse regio, Valle d'Aosta). Zijn familie was verwant aan het Huis van Savoye en had aanzienlijke bezittingen en zijn ouders waren van adellijke afkomst.

Toen hij vijftien jaar was wilde Anselmus in een klooster intreden. Zijn vader stond dit niet toe en daarom weigerde de abt hem. Zijn vader had een politieke en militaire loopbaan voor hem in gedachten. Deze teleurstelling bezorgde Anselmus een blijkbaar psychosomatische ziekte. Na herstel gaf hij zijn studie op en leefde hij een zorgeloos leven. Tijdens deze periode stierf zijn moeder. In 1056 verliet Anselmus zijn ouderlijk huis. Hij trok de Alpen over en zwierf drie jaar door Bourgondië en Frankrijk. Aangetrokken door de roem van zijn landgenoot Lanfranc van Bec (op dat moment prior van de Benedictijnse Abdij van Bec), bereikte Anselmus in 1059 in Normandië. Na nog enige tijd in Avranches te hebben doorgebracht trad hij het volgende jaar op zeventwintigjarige leeftijd als novice in deze abdij in. Zo onderworp hij zich aan de regel van Sint-Benedictus, die zijn denken in het volgende decennium nieuwe vorm zou geven. Hij volgde in 1089 Lanfranc van Bec op als aartsbisschop van Canterbury..

Gebed van Anselmus om te reciteren (een paar keer mee te bidden) over te mediteren.

“God, ik bid U, ik wil U kennen, ik wil U beminnen en van U genieten. En als ik daar in dit leven niet volledig in slaag, moge ik dan tenminste elke dag vooruitgang maken tot ik de volheid bereik” .

Dit gebed laat de mystieke ziel verstaan van deze grote heilige uit de Middeleeuwen en stichter van de scholastieke theologie, aan wie de christelijke traditie de titel “Geweldige Leraar” gegeven heeft, omdat hij een innig verlangen koesterde de Goddelijke geheimen te doorgronden, waarbij hij echter ten volle beseft dat de weg van het zoeken naar God nooit eindigt, toch niet op deze aarde. Zijn heldere en strikt logische redenering hadden altijd tot doel “de geest te verheffen tot contemplatie van God” 4. Hij zegt duidelijk, dat wie aan theologie wil doen, niet alleen op zijn intelligentie mag rekenen maar tegelijk een diepe geloofservaring moet hebben. De bezigheid van de theoloog ontwikkelt zich volgens de heilige Anselmus in drie stadia:

- het geloof, de gave die God om niets geeft en die nederig moet ontvangen worden;
- de ervaring, die erin bestaat het woord van God te belichamen in zijn dagelijks leven;
- en vervolgens de ware kennis die nooit het resultaat is van steriele redeneringen maar van contemplatieve intuïtie.

Meditatieve tekst om te reciteren en te mediteren.

“Heer, ik probeer niet Uw diepte te doorgronden, want zelfs van verre kan ik er mijn intellect niet mee vergelijken; maar ik verlang Uw waarheid ten minste tot op een zeker punt te begrijpen, Uw waarheid die mijn hart gelooft en bemint. Ik probeer trouwens niet te begrijpen om te kunnen geloven, maar ik geloof om te kunnen begrijpen”